168. మొదటి పాఠం

ఓ ఊళ్ళో చాతుర్మాస దీక్ష చేసే ఓ సన్యాసి ప్రవచనం పూర్తిచేసాక చెప్పాడు.

"రేపు అబద్ధం ఆడితే వచ్చే అనర్థాల గురించి చెప్తాను. మీరంతా భగవద్గీతలోని పంతొమ్మిదో అధ్యాయాన్ని పూర్తిగా చదువుకుని వస్తే, అప్పుడు నేను చెప్పేది మీకు బాగా అర్థమవుతుంది."

మర్నాడు ఆయన తన ప్రవచనాన్ని మొదలు పెట్టబోతూ అడిగాడు.

"మీలో ఎంతమంది నిన్న నేను చెప్పినట్లుగా పంతొమ్మిదో అధ్యాయం చదువుకుని వచ్చారు?"

అందరూ చేతులు పైకి ఎత్తారు. ఆ సన్యాసి నవ్వి చెప్పాడు.

"గీతలో పద్దెనిమిది అధ్యాయాలే తప్ప పంతొమ్మిదో అధ్యాయం ఉండదు. అబద్ధం ఆడితే త్వరగానో లేదా ఆలస్యంగానో మీరు తప్పక పట్టుబడతారు కాబట్టి ఎన్నడూ అబద్ధం ఆడకూడదన్నది మొదటి పాఠం."

169. అంతర్యామి చిరునామా

తీర్థయాత్రలు చేసే ఇద్దరు తాత్వికులని చూసి ఓ ముసలావిడ వారిని రాత్రికి భోజనానికి తమ ఇంటికి రమ్మని పిలిచింది. తన గుడిసెలో ఆవిడ వంట చేస్తూండగా వీళ్ళ మాటలు విని లేచింది. కొద్దిసేపటికి ఆవిడ బయటకి వచ్చి ఏదో వెదకడం చూసిన వారు ఏం వెదుకుతున్నావని అడిగారు.

"ఆవాలు నేల మీద వలికాయి. వాటి కోసం వెదుకుతున్నాను." జవాబు చెప్పింది.

"అదేమిటి? ఆవాలు గుడిసెలో ఒలికితే బయటెందుకు వెదుకుతున్నావు?" వాళ్ళు ప్రశ్నించారు.

"ఇకు డ లెటు ఉంది కాబట్టి. గుడిసె అంతా చీకటి కదా."